

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 364. Tadley Ewing Dameron, genoemd Tadd Dameron, leefde van 21 februari 1917 tot 8 maart 1965, was dus van hetzelfde jaar als Dizzy Gillespie en Thelonious Monk. Hij begon piano te spelen in de band van trompettist Freddie Webster, was verre van een virtuosoos pianist, maar maakte snel naam als arrangeur/componist - in 1939 arrangeerde hij voor de Count Basie Band "Louisiana". Zijn echte bekendheid als arrangeur kreeg hij door zijn werk bij ~~Harlan Leonard~~ Harlan Leonard and his Rockets, zoals te horen in NOS Jazzgeschiedenis 185. Tadd Dameron was met door hem geleidde bands voor het laatst in deze geschiedenis met "Fats blows", Savoy-opname van 5 december 1947, uitgezonden in deel 253 op 9 november 1984. Nu in drie afleveringen Dameron's werk van '48 t/m '53. Dat is niet veel, zeker niet als we bedenken dat veel opnamen uit radio-uitzendingen komen. Dameron was kennelijk niet zo geliefd bij de platenproducers, maar of dat in direct verband staat met zijn heroïne gebruik is niet duidelijk. Zomer/najaar 1948 speelde Dameron met eigen formaties langdurig in de New Yorkse club Royal ~~Roost~~ Roost waar disc-jockey en master of ceremonies Symphony Sid de scepter zwaaide. Om te beginnen drie stukken uit de uitzending van 28 augustus toen de band er zo uitzag. Fats Navarro-trompet, Allen Eager-tenorsaxofoon, Tadd Dameron-piano, Curley Russell-bas, Kenny Clarke-drums, terug uit Frankrijk waar hij een tijd was gebleven na daar aangekomen te zijn met de big band van Dizzy Gillespie. Een stuk dat Dameron oorspronkelijk schreef voor de Basie Band, zodat Basie dus ook zijn naam achter die van Dameron zette. "Good bait".

plaat 1

Tadd Dameron Quintet: Good bait (Dameron, Basie)

A/2 - 4:44 - Musidisc 30 JA 5176

"Good bait" van Tadd Dameron. Nu een stuk van Dizzy Gillespie en Charlie Parker dat ze maakten op het accoordenschema van "I got rhythm". "Anthropology".

zelfde

Tadd Dameron Quintet: Anthropology (D.Gillespie, C.Parker)

A/4 - 3:38 - idem

"Anthropology". Als derde en laatste van deze radio-uitzending Gershwin's "Lady be good", maar dan gespeeld zoals Coleman Hawkins onder de titel "Rifftide" en Thelonious Monk als "Hackensack".

plaat 1 Tadd Dameron Quintet: Lady be good (Gershwin)
A/8 - 3:05 - idem

"Lady be good", alias "Rifftide", alias "Hackensack". Het Tadd Dameron Quintet in de New Yorkse jazzclub Royal Roost, radio-uitzending van 28 augustus 1949 met Fats Navarro-trompet, Allen Eager zeer in het spoor van Lester Young op tenorsaxofoon, leider Tadd Dameron-piano, Curley Russell-bas, Kenny Clarke, ook bekend als Klook, drums. 13 september was er een echte platen-session voor Tadd Dameron, hij kon zijn Royal Roost kwintet daarvoor uitbreiden met een tweede tenorsaxofonist, Wardell Gray, en in één stuk deed Chino Pozo mee op bongoes, een neef van de even oude maar fameuze Chano Pozo, zie Dizzy Gillespie. Van alle stukken werden bij een her-uitgave twee takes op LP gezet, het is wrang dat die re-issue op naam van Dameron's trompettist Fats Navarro gezet werd. Alleen van het eerste stuk, dat met Pozo, koos ik beide takes, omdat ze zo verschillend zijn kwa soli en dus een inzicht geven op hoeveel daarbij wel of niet ter plekke geïmproviseerd is. Alle muziek bij deze session was van Dameron zelf, u hoort eerst take 1 en daarna de alternatieve van "Jahbero".

plaat 2 Tadd Dameron Septet: Jahbero-1 (Dameron)
A/4 - 2:53 - Blue Note BLP 1532
Tadd Dameron Septet: Jahbero-alt (Dameron)
A/3 - 3:01 - idem

"Jahbero" take 1 en de alternatieve. Van de ~~de~~^{twee} andere stukken, het vierde werd afgekeurd, hoort u nu de alternatieve takes. In "Jahbero" was Wardell Gray de eerste tenorsolist, Allen Eager is de eerste in een van Dameron's meest bekende thema's "Lady bird".

zelfde Tadd Dameron septet: Lady bird-alt 9Dameron)
A/1 - 2:50 - idem

"Lady bird" met eerst Allen Eager en daarna Wardell Gray, Dat is weer omgekeerd in "Symphonette".

zelfde Tadd Dameron Septet: Symphonette-alt (Dameron)
A/5 - 3:04 - idem

"Symphonette" en daarvoor "Lady bird", alternatieve takes uit de session van het Tadd Dameron Septet voor Blue Note in NYC, 13 september 1948, nog ten tijde van de tweede record ban, toen er van de vakbond AFM niet voor de plaat gespeeld mocht worden. Die ban begon op 1 januari '48, duurde tot november, maar veel kleine, onafhankelijke platenmaatschappijen, zoals Blue Note, kwamen eerder aan de eisen van de AFM tegemoet dan de grote zoals Columbia en RCA - vandaar. Fats Navarro-trompet, Wardell Gray en Allen Eager-tenorsaxofoon, Tadd Dameron-piano, Curley Russell-bas, Kenny Clarke-drums, en alleen in het eerste stuk, "Jaberoh", Chino Pozo op bongoes. Eigenlijk dus een sextet .

Als afsluiting nu weer een stuk radio vanuit de Royal Roost, 9 oktober 1948. Dezelfde bezetting als bij Blue Note, maar in plaats van tenorist Wardell Gray nu altist Rudy Williams (1909-1954) die in de dertiger/begin veertiger jaren naam maakte bij de Savoy Sultans. "Dameronia".

plaat 3 Tadd Dameron Sextet: Dameronia (Tadd Dameron)
B/2 - 5:11 - Jazzland JLP-50

"Dameronia", via radio vanuit de New Yorkse jazzclub Royal Roost, 9 oktober 1948 met Fats Navarro-trompet, Rudy Williams-alt en Allen Eager-tenorsaxofoon, Tadd Dameron-piano, Curley Russell-bas, Kenny Clarke-drums. Volgende keer meer uit de Royal Roost, dit was NOS Jazzgeschiedenis 364, MdR.

*Toppacc streken in Mark Kell 70, met met een
met een stang; afhandeling van symphonette lid,*

0 0 0 0 0

*erwonder
bridge*

DA 145184

34:52

Opn. 10.03.87